

МАЯ ПЕРШАЯ
КАЗКА

УЛЮБЁННЫЕ КАЗКИ

УДК 821(100)-93-343.4
ББК 83.84(0)-445
У51

Серыя «Мая першая казка» заснавана ў 2018 годзе

Мастакі: В. Валынец, Ю. Валынец

У перакладзе А. Емяльянава-Шыловіча

*Пераклад ажыццёўлены на выданні:
«Любимые сказки», Минск, Харвест, 2019 г.*

У51 Улюбёныя казкі / перакл. з руск. мовы А. Емяльянаў-Шыловіч. — Мінск : Харвест, 2019. — 128 с. : іл. — (Мая першая казка).

ISBN 978-985-18-4598-5.

Казка – гэта чароўнае лютэрка, якое паказвае нам саміх сябе і свет вакол у іншых колерах і формах. Чытаючы і слухаючы казкі, дзеткі вучацца бачыць і адчуваць шырэй і глыбей, развіваюць уяўленне і эмпатыю, так неабходныя дзеля паспяховага фарміравання паўнацэннай асобы.

У кнігу ўвайшлі казкі братоў Грым і інш. казкі ў перакладзе А. Емяльянава-Шыловіча.

УДК 821(100)-93-343.4
ББК 83.84(0)-445

Вяселле спадарыні Лісы
Па матывах казкі братоў Трым

Браты Трым
Қаралёк і Мядзведзь

Браты Трым
Хлопчык-з-пальчык

Вослік
Па матывах казкі братоў Трым

Чараўнік і Мышка
Па матывах індыйскай народнай казкі

А. Емяльянаў-Шыловіч
Як Муха сабе мужа шукала

Зімовішча звяроў
Руская народная казка

Браты Трым
Тензэль і Трэтэль

ВЯСЕЛЛЕ СПАДАРЫНІ ЛЕСЫ

(па матывах казкі братаў Грым)

Жыў-быў у адным лесе стары шляхетны Ліс,
і было ў яго дзевяць пухнатых хвастоў.
Стаў ён падазраваць, што жонка яго распадаба-
ла, і вырашыў яе праверыць: расцягнуўся Ліс пад
лавай, ляжыць, не дышае – мёртвым прыкінуўся.
Спадарыня Ліса і паверыла: зачынілася ў сваім
пакоі, а яе служанка Котка каля печы завіхаецца,
ежу гатуе, у хаце прыбірае, дровы коле. Даведалі-
ся ўсе, што стары Ліс рукі згарнуў, і жаніхі тут

як тут аб'явіліся. Пачула служанка, што нехта ў
дзверы грукае. Адкрывае, а там малады Ліс стаіць
і пытае:

– Як маецеся, спадарыня Котка?

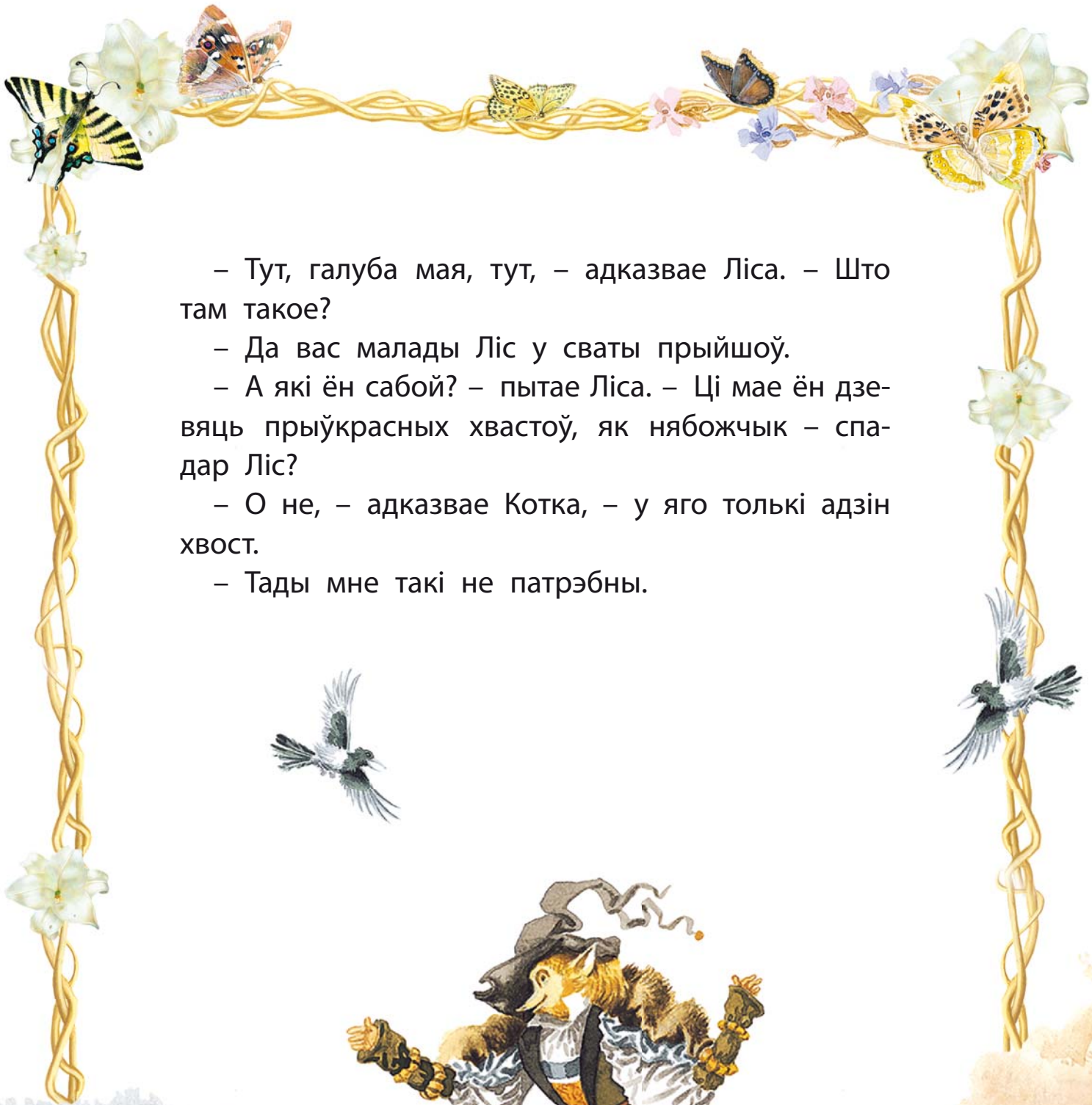
Адказвае Котка:

– Вой, не сплю, усё працую – у хаце прыбіраю,
абед гатую.

-
- Зразумела. А што спадарыня Ліса парабляе?
 - Сядзіць у сваім пакоі, плача; не есць, не п'е, усё за спадаром Лісам сумуе.
 - Хадзі, скажы ёй, што, маўляў, малады Ліс хоча з ёй ажаніцца.
 - Добра, шаноўны, так і перадам.
- Паднялася Котка наверх, пагрукала ў дзверы:
- Спадарыня Ліса, ці вы тут?

– Тут, галуба мая, тут, – адказвае Ліса. – Што там такое?

– Да вас малады Ліс у сваты прыйшоў.

– А які ён сабой? – пытае Ліса. – Ці мае ён дзе-вяць прыўкрасных хвастоў, як нябожчык – спа-дар Ліс?

– О не, – адказвае Котка, – у яго толькі адзін хвост.

– Тады мне такі не патрэбны.

Спусцілася паненка Котка ўніз і прагнала жані-
ха прэч. Неўзабаве нехта ізноў пагрукаў. Цяпер у
дзвярах стаяў другі Ліс, гэтым разам а двух хва-
стах. Але і яму пашанцавала не нашмат болей за

першага. Потым прыходзілі іншыя жаніхі: і а трох
хвастах, і а чатырох, і а пяці, і а шасці, і а сямі;
аднойчы нават з'явіўся Ліс а васьмі хвастах. Толь-
кі ўсім спадарыня Ліса дала гарбуза. Нарэшце

